

Република Србија
УПРАВНИ СУД
11 У 4981/10 (2008)
09.12.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Љиљане Максимовић и мр Зорана Рељића, чланова већа, са судским саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби Р.Ј. из К., кога заступа пуномоћник С.К., адвокат из К., ..., поднетој против решења Војне поште Б. ... број: ... од ... године, у предмету престанка службе цивилног лица у Војсци, у нејавној седници већа, одржаној дана 09.12.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Војне поште ... Б. ... број ... од године.

Образложење

Оспореним решењем је одбијена тужиочева жалба, изјављена против решења Војне поште ... К. пов.број ... од ... године, којим је тужиоцу утврђен престанак службе у Војсци Србије и Црне Горе са ... године, уз исплату једнократне отпремнине у

висини дванаестоструког износа бруто плате, остварене у месецу који претходи месецу у коме му престаје служба, са даном престанка службе.

У тужби, поднетој Врховном суду Србије дана 23.08.2008. године и заведеној под посл. бр. У.5907/08, тужилац оспорава законитост решења туженог органа и истиче да тај орган није у потпуности поступио по налогу Врховног суда Србије из пресуде УСЦГ 2290/06 од 21.02.2008. године, у чијем извршењу је решење донето, а ни у складу са одговарајућим одредбама закона. Наводи да је тужени орган у поновном поступку прибавио акт Националне службе за запошљавање од године, који се, међутим, односи на период од ... године па на даље, док је првостепено решење донето.... године, а одлука о укидању његовог радног места још и раније, из чега произлази да у време доношења одлуке, као и у време доношења решења првостепеног органа и престанка његове службе није утврђивана могућност његовог запослења. Указује на то, да у поступку није утврђено да ли је у организацији Националне службе за запошљавање или неке друге организације била у време доношења првостепеног решења извођена доквалификација или преквалификација за раднике профила тужиоца. Истиче да је по решењу о распоређивању од ... године обављао и послове возача, а да тужени орган није утврђивао да ли је могао да му понуди које од права из члана 144. и члана 125. Закона о Војсци СЦГ за послове возача. Наводи да је кратко време после укидања његовог радног места и доношења решења о престанку његове службе у истој Војној пошти ... К. поново отворено исто радно место и на њега је из друге Војне поште прераспоређено друго цивилно лице. Предлаже да суд тужбу уважи, оспорени акт поништи и у спору пуне јурисдикције утврди да је првостепено решење о престанку службе тужиоца незаконито.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), који се, према одредби чл. 77. ст. 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" бр. 111/09), има применити у овом случају, те испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Управни суд, који је, сагласно одредби чл. 29. ст. 1., у вези чл. 90. ст. 1. и чл. 89. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС" бр. 116/08 и 104/09), 01.01.2010. године преузео нерешене предмете Врховног суда Србије и

окружних судова по тужбама поднетим до 31.12.2009. године, је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према разлозима образложења оспореног решења, које је донето у извршењу пресуде Врховног суда Србије УСЦГ 2290/06 од 21.02.2008. године, тужени орган је, поступајући по налозима из пресуде, а у складу са одредбом члана 232. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр.33/97 и 31/01), допунио поступак прибављањем и непосредним увидом у Одлуку Министарства одбране, Сектора за људске ресурсе, Управе за организацију од ... године о организацијско-мобилизацијским променама у МО и ВСЦГ, из које се види да је укинута радно место на које је тужилац распоређен-електромеханичар за изворе струје и ЕАГ. Тај орган је, такође, прибавио обавештење Националне службе за запошљавање, Филијале К. од ... године, према коме у моменту престанка службе тужиоца до дана издавања обавештења није пријављена потреба за радницима његове квалификације. Стога је тужени орган наводе тужбе оценио неоснованим.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да је њиме повређен закон на штету тужиоца, те да се основано тужбом указује на непоступање тог органа по пресуди Врховног суда Србије УСЦГ 2290/06 од 21.02.2008. године, чиме су повређена правила поступка из одредбе члана 61. Закона о управним споровима.

Цитираном пресудом Врховног суда Србије је наложено туженом органу да у поновном поступку утврди да ли је у време доношења решења првостепеног органа, односно у време доношења одлуке о укидању тужиочевог радног места, постојала могућност да се тужиоцу обезбеди једно од права прописаних одредбом члана 144. став 1. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ" бр.43/94...37/02).

Тужени орган је, у поновном поступку, прибавио Одлуку Министарства одбране, Сектора за људске ресурсе, Управе за организацију од ... године, као и обавештење истог органа од ... године, према којој у периоду доношења решења првостепеног органа нису била планирана, нити одобрavana материјално-финансијска средства за промену стручне оспособљености, доквалификацију или преквалификацију за рад у Војсци. Такође је од Националне службе за запошљавање прибавио акт од ... године, који се налази у списима предмета, и према коме је тужени орган обавештен да у периоду од ... године до дана

издавања акта није постојала потреба за запошљавањем лица тужиочеве струке-електротехничар енергетике, односно, да тужилац није испуњавао услов, везан за године живота.

Одредбом члана 144. став 1. тачка 1. и тачка 2. Закона о Војсци Југославије је прописано да цивилном лицу у Војсци чије се радно место укида престаје служба ако му се претходно није могло обезбедити једно од права прописаних овим ставом, и то заснивање радног односа у другом предузећу, установи или државном органу на радном месту које одговара његовој стручној спреми, питање стручне оспособљености, доквалификације или преквалификације за рад у Војсци, или заснивање радног односа у предузећу, установи, односно државном органу.

Одредбом члана 61. Закона о управним споровима је прописано да кад суд поништи акт против кога је био покренут управни спор, предмет се враћа у стање у коме се налазио пре него што је поништени акт донесен, а надлежни орган је везан правним схватањем суда, као и примедбама суда у погледу поступка.

Имајући у виду цитиране одредбе закона, Управни суд налази да тужени орган, у поновном поступку, поступајући по пресуди Врховног суда Србије, није поступио у свему по налозима из те пресуде. У поступку је прибављен акт Националне службе за запошљавање од ... године, као и од ... године, према којима у периоду од ... године па до ... године, односно до датума доношења акта од ... године, није постојала потреба за запошљавањем лица тужиочевог занимања. Тужени орган, при томе, није прибавио доказ да ли је у време доношења одлуке о укидању тужиочевог радног места, као ни пре доношења решења првостепеног органа, постојала потреба за запошљавањем лица тужиочевог занимања, јер је првостепени орган био дужан да пре доношења решења поступи у складу са цитираном одредбом члана 144. став 1. тачка 1. и 2. Закона о Војсци Југославије, односно, да тужиоцу покуша да обезбеди једно од права прописаних тим одредбама закона. При томе посебно треба имати у виду да тужени орган у поновном поступку није утврдио да ли је постојала могућност да се тужиоцу омогући доквалификација, односно преквалификација за рад у оквиру Националне службе за запошљавање, или бар у образложењу оспореног решења, а ни према списима предмета достављеним суду, о томе нема доказа, на шта се наводима тужбе основано указује.

У поновном поступку тужени орган ће отклонити битне повреде правила поступка на које му је указано овом пресудом, правилно утврдити све одлучне чињенице за доношење решења у овој управној ствари, а затим, правилном применом материјалног прописа, донети на закону засновано решење.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2 Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што је тужени орган у поновном поступку везан примедбама суда у погледу поступка у смислу одредбе члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 09.12. 2010. године, 11 У. 4981/10 (2008)

Записничар
Весна Мраковић, с.р.

Председник већа-судија
Томислав Медвед, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС